

Secretele Bibliei

Rav Dr. Michael Laitman

traducere Conny Dumitrescu

Capitolul 1. Înțelesul secret al Bibliei

La început Dumnezeu a creat cerul și pământul. Acum pământul era neformat și gol, și întunericul era peste fața adâncului; și spiritul lui Dumnezeu plutește peste fața apelor. Și Dumnezeu a zis :” Să fie lumină”. Și a fost lumina.

Tora-Pentateuch

Imaginați-vă pentru un moment universul nostru :un număr nesfârșit de galaxii, stele și lumi.

Acum imaginați-va că mutăm din universul nostru o anumită parte. Cum să fim în stare să ne imaginăm lipsa rezultată în acest gol dacă el conține ceva ce nu poate fi măsurat sau descris?

În realitate, noi percepem întregul fenomen în funcție de timp, spațiu și mișcare. Noi nu ne putem închipui ceva ce este absolut static, înghețat în timp, fără niciun volum.

Aceasta este o analogie a înțelegerii lumilor spirituale .Nu există timp, mișcare sau cel puțin spațiu în lumile spirituale.

Deoarece toată realitatea și percepțiile noastre sunt bazate pe aceste concepte ale fizicii, rezultă că nu există absolut nicio legătură între spiritualitate și construcția realității fizice bazată pe percepțiile și senzațiile noastre. De aici rezultă că lipsesc cuvintele și vocabularul care să poată exprima conceptele spirituale.

Deci, dacă știința Cabalei studiază Lumile Spirituale cum este capabilă să dezbată ceva ce noi nu suntem în stare să ne imaginăm? Dacă ne este absolut imposibil să ne imaginăm Spiritualul cum să putem înțelege ce este scris în cărțile de Cabala?

CE ESTE DESCRIS ÎN TORA (BIBLIE)

Când studiem Tora-Pentateuch trebuie să înțelegem că toate cuvintele Ei, ca de altfel în toate cărțile sfinte, doar par a fi cuvinte asociate lumii noastre. Cuvintele însă, reprezintă obiecte spirituale și rădăcini care nu au nicio legătură conectate la lumea noastră. Ar trebui să nu fie nicio confuzie între aceste concepte spirituale și obiectele fizice. Tora conține numele sacre ale Creatorului care reprezintă gradele dobândirii Lui. Acest lucru este asemănător modului în care definim în lumea noastră numele unui obiect în funcție de felul în care el se manifestă față de simțurile noastre. Întreaga Tora descrie nivelele de apropiere și simțire a Creatorului.

GÂNDIREA CREAȚIEI ȘI LIMBAJUL CABALEI

Toate lumile, inclusiv lumea noastră, și toate obiectele din ele sunt reglate după un singur gând al Creației: să dea plăcere nemărginită creaturii -sufletului. Acest singur țel dezvoltă toată Creația, de la început și până la sfârșit. Acesta este scopul care determină toate suferințele prin care trecem, munca noastră interioară la noi înșine și răsplata. După corecția individuală, toate sufletele se vor reuni într-un singur suflet. Sufletul primește nu numai o dublă plăcere (de la amândouă, senzația lui de plăcere și plăcerea adusă Creatorului) ci una multiplicată de numărul de suflete reconectate. Rezultă că, cu cât mai multă lume urcă spiritual prin munca interioară asupra lor înșiși, cu atât mai mulți vor începe să vadă adevărata realitate și să simtă celelalte Lumi. Cât timp trăiesc în această lume ei sunt capabili să ajungă în toate celelalte Lumi.

Ciudat, adăugarea limbajului Cabalistic se transformă într-un limbaj al acțiunilor, gândurilor și sentimentelor, cu idei opuse în lumea noastră, venind împreună dintr-o singură rădăcină.

De exemplu "Ierusalim" în literatura Cabalistică nu se referă la orașul fizic, ci la anumite forțe spirituale și la concentrarea

anumitor energii spirituale care au un loc specific în sistemul Lumilor Spirituale. În plus, părțile corpului omenesc cum ar fi: *roș* (cap), *guf* (corp), *haze* (piept) *pe* (gura), *enaim* (ochi) și așa mai departe, se referă la rădăcinile lor spirituale. Cuvantul *Roș* (cap) implică decizia-făcând parte dintr-un obiect spiritual, în timp ce *Guf* (corp) se referă la o concentrare de funcții executive.

Descrierile Lumii Superioare sunt modul de descriere al sufletului nostru și al gradelor apropierii sale față de Creator, a simțirii din ce în ce mai puternice a Creatorului.

Cabala împarte sufletul colectiv în părți și denumește fiecare parte cu un nume care corespunde calităților sale. Apoi, aceste nume descriu acțiunile fiecăreia dintre părți. Acesta este limbajul sentimentelor, chiar dacă este precis și adesea folosește grafice, desene și formule. Cabala descrie *ingineria sufletului*.

Deci, cum să putem noi folosi limbajul nostru imprecis și limitat pentru o astfel de investigare și descriere spirituală atât de precise? Cum poate un limbaj născut dintr-o senzație subiectivă a „lumii noastre” să fie folosit la transmiterea unei senzații obiective din spiritualitate? De exemplu, cuvântul *Lumină* (care este un concept greu de înțeles), noi ne imaginăm ca fiind lumina soarelui care nu are nicio legătură cu Lumina Spirituală.

Dar lumina în lumea noastră poate fi interpretată și într-un alt mod la fel de bine. Putem să folosim cuvântul și în alte contexte cum ar fi „sufletul simte lumina” sau „tu ești ca o rază de lumină”, în special când simțim satisfacție în kli-ul nostru, sau, ca referire la strălucirea gândurilor, a minții.

Dacă aleg cuvintele care combină senzațiile mele și le transmite către voi, iar voi vă imaginați propriile voastre senzații care, în opinia voastră, corespund cuvintelor mele, atunci e nevoie de un standard comun care să ne ajute să măsurăm asemănarea dintre senzațiile noastre evocate prin același cuvânt sau noțiune. Senzațiile mele nu sunt obligatoriu identice cu ale tale, dar dacă trebuie să evoce ceva similar atunci trebuie un limbaj comun. Așa că, dacă nu suntem în stare să exprimăm precis ceea ce simțim, atunci cum putem să folosim acest limbaj pentru a descrie categoriile spirituale? Lumea spirituală este o lume a senzațiilor. Nu există trupuri, doar dorințele și senzațiile lor. Mai mult de atât, Cabaliștii spun că sunt percepții extrem de precise și absolute, și pentru asta ei cer un limbaj absolut perfect și precis care să le descrie.

Încearcă să dai o evaluare precisă a stării tale sufletești, compar-o într-un tablou cu a altcuiva și, după aceea, dă o evaluare procentuală în comparație cu starea ta sufletească de ieri. Încearcă să explici toate nuanțele senzațiilor tale în numere, indicând modul în care starea ta sufletească depinde de ceea ce simți (bucurie, anxietate, oboseală), încearcă să dai formule ale fricii și

așa mai departe. Vom vedea că în lumea noastră suntem incapabili să ne măsurăm precis senzațiile noastre interioare.

De exemplu, legătura dintre acțiunea mea de atingere a unui obiect fierbinte și unda de reacție din creierul meu, care este și ea dependentă de starea mea sufletească, de felul în care simt, de antrenament și de alți parametri individuali.

Noi nu știm cum să comparăm plăcerea pe care o avem din muzică cu plăcerea pe care o avem de la o mâncare bună în valoare procentuală, cantitativă și calitativă. Dar, dacă limbajul nostru este atât de primitiv, de limitat, de subiectiv și imprecis, atunci de ce Cabaliștii au fost în stare să-l folosească în descrierea absolut precisă a acțiunilor trupești și de ce au adoptat acest limbaj în loc să inventeze unul al lor? Chiar dacă un singur simbol a fost folosit în știința exactă, un om care este familiarizat cu acest simbol, și care nu-și dă seama de confuzie, nu va înțelege de unde vin aceste rezultate.

El va lua rezultatul ca pe o cerere științifică absolut artificială. În orice caz, un om care nu este familiarizat cu simbolurile, poate în mod greșit, să accepte această cerere ca fiind adevăr.

LIMBAJUL RAMURILOR

Cabaliștii au optat pentru un limbaj special numit „*limbajul ramurilor*”. Motivul care stă în spatele acestei alegeri este că tot ceea ce există în lumea noastră (neînsuflețit, vegetal, însuflețit și uman), toate nivelele naturii, tot ceea ce s-a întâmplat cu ele în trecut se întâmplă și acum și se va întâmpla și în viitor, asta înseamnă că, toate acestea, cât și conducerea lor, provin de la Creator și trec prin toate Lumile Spirituale înainte să apară în lumea noastră.

Tot ceea ce există în lumea noastră are originea în Lumea Superioară și, de acolo totul descinde în mod gradat în această lume. Pentru că totul în lumea noastră vine din Lumea Superioară există o conexiune strictă între obiectele acestei lumi, între cauze și consecințe și acestea provin din Lumea Spirituală.

Cabaliștii sunt cei care surprind exact aceste conexiuni pentru că vad atât obiectul superior (rădăcina din care încolțește totul) cât și obiectul de jos, din lumea noastră (care rezultă din Superior-cauza și forța care îl conduce fără ca obiectul să fie conștient sau să simtă asta) și, deci, ei sunt cei care ne spun precis fiecare legătură. Prin urmare, ei pot numi *rădăcinile* din Lumile Superioare după numele rezultatului material și aceasta este *ramura* din lumea noastră. De aceea acest limbaj este numit *limbajul ramurilor* și nu *limbajul rădăcinilor*. *Rădăcinile* sunt numite după *ramurile* lor și nu invers. Așadar, Cabaliștii au găsit acest limbaj care, folosind cuvinte obișnuite, descriu în mod precis Lumea Spirituală. Nu poate exista un alt limbaj

pentru că nu sunt alte cuvinte inteligibile pentru cei care există în amândouă aceste lumi. De aceea, pentru a putea descrie Lumea Superioară, Cabaliștii iau nume din lumea noastră și le folosesc pentru a descrie obiectele Lumii Superioare, *rădăcinile* lumii noastre.

În consecință, cuiva care nu știe aceste lucruri, i se pare că o carte de Cabala povestește despre această lume. Aceste cuvinte însă, nu vor deruta niciodată un Cabalist și el va înțelege foarte clar despre ce se vorbește în această carte. El va ști exact care *ramura* (adică efect) din lumea noastră corespunde *rădăcinii* lui din Lumea Superioară.

Capitolul 2. Cele șapte zile ale Creației

La început Dumnezeu a creat cerul și pământul. Acum pământul a fost inform și gol, și întunericul era peste fața adâncului; și spiritul lui Dumnezeu a plutit peste fața apelor. Și Dumnezeu a spus : „Să fie lumină!” Și a fost lumină. Și Dumnezeu a văzut lumina, că a fost bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Și Dumnezeu a numit lumina Zi și întunericul El l-a numit Noapte. Și a fost seară și a fost dimineață, o zi

Bereșit (Geneza), primul capitol din Tora (Pentateuch) începe cu aceste cuvinte. Ele evocă un tablou clar. Noi am auzit diverse interpretări ale acestor cuvinte la nivelul *Pșat* (interpretarea literală). Dar, aceste interpretări simple lasă un număr imens de întrebări; sunt lipsite de logică și de abordare științifică. Cabaliștii explică astfel:

Toate cărțile sacre vorbesc numai despre Lumea Spirituală, felul cum a fost creată și, cum mai târziu, lumea noastră a fost creată din ea. Mai mult de atât, aceste cărți nu numai ca relatează ceea ce există, dar îl și învață pe om cum să fie capabil să vadă această lume.

Revelarea treptată a Lumii Superioare se cheamă ascensiunea spirituală a omului, sau treptele ridicării spirituale. În cărți sunt folosite tot felul de tehnici pentru a descrie Lumea Spirituală. Cabala este știința structurii Lumii Superioare; ea folosește exprimarea *Sfirot*, *Parțufim*, grafice și desene pentru a o descrie. Tora descrie Lumea Superioară folosind limbajul zilnic. Există de asemenea un limbaj alegoric și un limbaj al legilor. Acum noi vom încerca să traducem limbajul Torei într-un limbaj Cabalistic.

Tora descrie apariția Lumii Superioare, structura și evoluția ei și apoi descrie procesele creației noastre. Dar această creatură nu este un om al lumii noastre. Tora vorbește despre creația *dorinței de primire* (numită Suflet sau Adam) cu scopul de a umple această *creație-dorință-suflet* cu plăcere eternă și absolută. Această dorință de plăcere este singura creație. În afară de ea, este numai Creatorul. Toate celelalte în afară de Creator nu sunt decât diferite măsuri ale dorinței de plăcere.

Același lucru se întâmplă și în lumea noastră. Singurul lucru care diferențiază toate obiectele unul de altul este cantitatea diferită de dorință de plăcere care determină toate proprietățile fiecărui obiect. Dorința de plăcere conține cinci nivele, iar aceste cinci nivele de dorință-creație au fost numite *Sfirot: Keter, Hohma, Bina, Tiferet și Malhut*. Dorința Creatorului de a umple complet creatura cu plăcere până când creatura simte perfecțiunea și eternitatea. Aceasta pentru că, Creatorul însuși există în această stare particulară și dorește să ne-o dăruiască și nouă.

Creatorul este perfect și este unic. Fiind perfect, El vrea să dăruiască perfecțiune, propria Sa condiție, creaturii Lui. De aceea scopul creaturii este să atingă perfecțiunea Creatorului și să poată fi capabilă să primească ceea ce Creatorul vrea să-i dea.

Cabala nu se ocupă cu ceea ce se întâmplă în lumea noastră. Ea cercetează ceea ce se întâmplă în Lumea Superioară, de unde coboară toate forțele în lumea noastră, generând și impulsionează tot ceea ce se petrece aici. Studiind Cabala, omul începe să vadă Lumea Superioară. El este capabil să descopere pe Creator și modul cum Acesta a creat Lumea Spirituală. În Cabala, acest fapt este numit **Prima Zi a Creației**. În acțiunile Sale ulterioare (care au fost numite următoarele zile), Creatorul a făcut forțele care conduc Lumea Superioară. Ultima, a șasea acțiune a Creatorului (ziua a șasea a creației) l-a făcut pe Adam.

Deoarece Adam a fost acțiunea finală a Creatorului, el este scopul întregii creații. Tot ceea ce a fost creat înaintea lui a fost creat pentru el. Deci, care este destinul lui Adam? Adam trebuie să ajungă asemănător Creatorului, să devină complet egal Lui și să-și conducă el singur întreaga existență și propriul destin. Mai mult, suntem obligați să ajungem la cea mai înaltă stare de perfecțiune, starea Sa proprie. Ca să ajungem la starea Sa proprie înseamnă că întâi trebuie să ajungem la starea cea mai rea (starea opusă Creatorului) și, după, să ne înălțăm din ea prin propria noastră hotărâre.

Cu ajutorul Cabalei omul poate vedea amândouă lumile-lumea noastră și Lumea Superioară-cât și interacțiunea dintre ele. Informațiile sunt emanate din Lumea Superioară și materializate înaintea ochilor noștri. Reacția noastră la asta (provenită de Sus sub forma de informație) se înalță iarăși la Lumea Superioară și determină în ce mod (rău sau bun) viitorul nostru va coborî și se va materializa. Prin urmare, Creatorul (existând la cel mai îndepărtat nivel) a creat creatura dintr-o proprietate opusă Lui. El a umplut-o cu Lumină și, mai târziu a golit-o de Ea lăsând-o jos, la condiția „lumii noastre”.

Urcând treptele scării spirituale, creatura devine vrednică să primească plăcere care este de multe ori mai mare decât a fost înainte de a coborî în această lume. În plus, creatura trebuie să aibă puterea și ocazia să acționeze liber între cele două forțe opuse, propriul egoism și Creator, și apoi să-și aleagă liber calea.

Pentru a pune la dispoziția creaturii aceste condiții Creatorul a trebuit să facă următorii pași:

- ✓ -Depărtare Lui completă față de creatură
- ✓ .-Să asigure creaturii ocazia să evolueze și să ajungă la această Existență
- ✓ .-Să asigure creaturii ocazia să aleagă liber.

Creatorul ne-a dat aceste condiții în mod gradat. Creatura inițial, în ceea ce-L privește pe Creator (umplut cu lumină), nu este independentă. Ea este complet suprimată de lumină și lumina dictează creaturii regulile sale proprii și îi transferă acesteia calitățile ei. Pentru a face creatura independentă de Creator, El trebuie să se distanțeze pe El însuși complet. Cu alte cuvinte, creatura, eliberându-se de lumină, câștigă libertate de acțiune. Actul expulzării luminii din vasul spiritual (kli) este numită Restricție.

Tora începe cu cuvintele „la început” (Geneza-Bereșit), care este începutul procesului de depărtare a Creatorului de creatură. Cuvântul în ebraică *Bereșit* provine din cuvântul *Bar -afară*. Deci, ea povestește ieșirea de la Creator într-o condiție separată între cer și pământ. „*La început Dumnezeu a creat cerul și pământul*”. Cerul este *Sfira Bina* cu proprietățile ei altruiste. Pământul este *Sfira Malhut* cu proprietățile ei pămîntești, egoiste. Între acești doi poli ai proprietăților care dau baza întregului sistem existențial plutește sufletul nostru.

Tora începe cu nașterea Creației, Lumea Superioară și facerea omului. Ea nu începe cu sfârșitul Creației. Funcția Torei este să dea oamenilor acestei lumi instrucțiunile despre cum să se ridice la o stare cea mai bună, perfectă. În starea sa inițială, creatura (sufletul sau Adam) nu este corectată. Trebuie să se auto corecteze și să atingă starea „Corecției Finale”. Imaginează-ți

ca ai spart o unealtă de care ai nevoie la lucru. În primul rând trebuie să o reparați și abea după aceea să o folosiți. Tot așa, și Tora ne învață cum să reparăm unealta spartă: sufletul pe care l-am primit de Sus.

În timpul corecției omul se află între cele două lumi: cea Superioară și cea de jos. În procesul corecției sufletul obține abilitățile necesare, cunoștințe și experiență. Cel mai important, omul dobândește noi senzații și noi calități spirituale. Când omul își corectează complet sufletul, el dobândește calități care îi permit să existe în Lumea Superioară, în întregul ei, în eternitate, pace și perfecțiune.

Nici sursele Cabalistice și nici Tora nu descriu această stare specială. Este imposibil să o descrii pentru că pentru ea nu există analogii în limbajul nostru. Numai aceia care trec toate stările preliminare de corecție și ajung la Corecția Finală ating această stare. Tot ce se află dincolo de Corecția Finală nu este descris nicăieri. Acesta este exact locul unde „Secretele Torei” rămân.

Există numai câteva aluzii în cărți ca „Zohar” și Talmud. Această stare secretă specială a fost numită „*Maase Merkava*” și „*Maase Bereșit*”. Dar sunt numai aluzii. În realitate, aceste stări, tărmuri spirituale, nu pot fi descrise în cuvinte pentru că literele, cuvintele și termenii sunt luați din sistemul nostru de Corectare și sunt efectivi numai acolo. Noi suntem în necunoaștere completă a ceea ce există dincolo de Sistemul nostru de Corectare și această stare nu poate fi transpusă în limbaj uman și comprimată în sistemul nostru de definiții și convingeri.

„*La început Dumnezeu a creat cerul și pământul*” se referă la facerea celor două proprietăți : egoismul și altruismul. Proprietatea egoistă a „pământului” va fi corectată cu ajutorul proprietății altruiste a „cerului”. Procesul de corectare constă în șapte etape care au fost numite „șapte zile ale Creației”. Bineînțeles că este un nume convențional. Nu are nimic de a face cu șapte zile pământene; nu se referă nici la ziua și nici la noaptea și nici la lumina sau întunericul globului pământesc. Desigur, ele se referă la stări spirituale, la senzațiile spirituale ale omului care trece prin aceste stagii de corecție. Se vorbește despre sistemul în care sufletul cuiva este corectat în timpul existenței sale la nivelul numit „pământ”.

Este necesar să ridicăm sufletul de la nivelul „*Sfira Malhut*” la nivelul „*Sfira Bina*” Asta înseamnă că proprietatea egoistă a Malhut trebuie transformată în proprietatea altruistă a Bina. Aceasta poate fi obținută pe drumul celor șapte corecții consecutive numite „șapte zile ale săptămânii”. Tora ne explică ceea ce trebuie să facem cu sufletul nostru în „fiecare zi”.

Prima Zi

La început Dumnezeu a creat cerul și pământul. Acum pământul a fost inform și gol, și întunericul era peste fața adâncului; și spiritul lui Dumnezeu a plutit peste fața apelor. Și Dumnezeu a spus : „Să fie lumină!” Și a fost lumină. Și Dumnezeu a văzut lumina, că a fost bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Și Dumnezeu a numit lumina Zi și întunericul El l-a numit Noapte. Și a fost seară și a fost dimineață, a fost ziua întâi.

Ce înseamnă : „și Dumnezeu a separat lumina de întuneric”? În corectările noastre noi trebuie să urmărim acțiunile Creatorului. De aceea, prima poruncă pe care noi trebuie să o urmărim este să separăm în interiorul nostru gândurile și dorințele noastre ca să vedem care din ele sunt pure -”cer” și care sunt negre-”pământ”. Acest proces se numește „*Akarat haRa*” (cunoașterea răului). Aceasta se întâmplă când din studiul cărților Cabalistice și din relațiile cu grupul Cabalistic începem să ne analizăm calitățile (proprietățile). Contrastul între calitățile spirituale și cele animalice, una împotriva celeilalte, împărțirea și separarea uneia de cealaltă, acesta constituie primul pas către corecție. Aceasta este prima zi a omului, a interiorului Uman din sine însuși.

A doua Zi

Și Dumnezeu a zis : „Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape”. Și Dumnezeu a făcut întinderea și a despărțit apele care sunt dedesuptul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii ; și așa a fost. Și Dumnezeu a numit întinderea Cer. Și astfel a fost seară, și apoi a fost dimineață, a fost ziua a doua.

După ce am separat în noi înșine proprietățile egoiste și altruiste trebuie să începem să le corectăm. Aceasta se face folosind lumina specială a Creatorului, Cel care emană două feluri de lumină : lumina de *Hohma* și lumina de *Hasadim*. Folosind proprietatea luminii de *Hasadim* (milostenie) numită „apa” noi învățăm proprietatea de influență, de altruism.

„Pământ” este proprietatea egoistă de primire și care absoarbe totul în interior, ea este natura noastră inițială. Apa este proprietatea dăruirii (influenței) și ea saturează pământul și crează oportunitatea apariției vieții. Proprietatea dăruirii corectează egoismul și ne permite să-l folosim corect, pentru beneficiul personal și pentru beneficiul celorlalți. În egoismul corectat de altruism omul simte Lumea Superioară (Creatorul), își vede viețile anterioare și calea spre scopul creației. Sufletul este etern și merge din trup în trup. Așadar omul își vede în mod precis toate reîncarnările anterioare. Cel care nu-și corectează sufletul nu poate privi nimic peste această lume.

A treia Zi

Și Dumnezeu a zis : „Să se strângă la un loc apele care sunt sub cer și să se arate uscatul!” Și așa a fost. Și Dumnezeu a numit uscatul Pământ, iar grămada de ape anume-o El Mări; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta a fost bun. Apoi Dumnezeu a spus: „Să dea pământului verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor din pământ”. Și așa a fost. Și pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta a fost bun. Astfel a fost o seară și apoi a fost o dimineață, a fost ziua a treia.

Apele s-au adunat la un loc sub cer și a apărut uscatul. O parte a Pământului primordial a ieșit de sub ape. După ce apa a corectat pământul, el a devenit propice apariției vieții pentru că pământul conține acum amândouă proprietățile, a Apei și a

Pământului. Apa, ea însăși este devastatoare pentru viață ca și pământul arid. Aduceți-vă aminte cum Noe a trimis un porumbel din arcă să caute uscatul. Precis, cea mai corectă combinație între proprietățile altruiste și egoiste ale „cerului” și „pământului”, în interiorul sufletului omenesc, formează baza pentru corecție și aplicarea proprietăților Creatorului în interiorul ființei umane.

Această corecție se numește „*Cav Emṭai*” (linia de mijloc). Natura noastră egoistă este numită pământ și reprezintă linia stângă. Linia dreaptă reprezintă proprietățile Creatorului adică, proprietățile apei, altruismului sau influenței. Linia de mijloc este exact ceea ce omul trebuie să obțină, adică, este „alegerea vieții”. Cu alte cuvinte, cineva trebuie să ia atâta „apă” câtă este nevoie ca să o combine cu „pământ”, în așa fel ca aceste două linii să se completeze una pe cealaltă, și să producă fruct. Din această combinație de proprietăți pământul să poarte „Copacul Vieții” care reprezintă individul spiritual capabil să simtă întreaga creație și să existe în toate lumile fericit și etern.

Noi existăm etern fiindcă ne identificăm pe noi înșine cu sufletul etern și nu cu trupul efemer. Începem să ne simțim pe noi înșine ca suflet și să percepem trupul ca pe o coajă temporară. Această tranziție spre a ne identifica pe noi înșine cu sufletul și nu cu corpul este pur psihologică și înseamnă că individul câștigă proprietatea de *Bina*.

A patra Zi

Și Dumnezeu a zis : „Să fie lumini în întinderea cerului ca să despartă ziua de noapte; și ele să fie semne și pentru anotimpuri, și pentru zile și pentru ani; și să slujescă de lumini în întinderea cerului ca să lumineze peste pământ.” Și așa a fost. Și Dumnezeu a făcut cele două mari lumini : lumina cea mare ca să stăpânească ziua, și lumina cea mică ca să stăpânească noaptea; și stelele. Și Dumnezeu i-a așezat pe întinderea cerului ca să dea lumină peste pământ, și să stăpânească peste zi și peste noapte, și să despartă lumina de întuneric; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta a fost bun. Și apoi a fost seară și apoi a fost dimineață, a fost ziua a patra.

În ziua a patra, lumina de pe suprafața cerului arată semnificația schimbării zilei în noapte, a lunilor, a anilor. Corecția se întâmplă atât în cea mai mică parte a universului cât și în întregul univers, în general. Creatura în întregul său a fost numită Adam sau Suflet; componentele ei sunt numite suflete individuale sau „Bnei Adam” (fiii lui Adam). Fiecare suflet individual este subiectul acelorași trepte de corecție ca și sufletul comun.

A cincea Zi

Și Dumnezeu a zis : „Apele să colcăie de mulțimea viețuitoarelor, și păsările să zboare deasupra pământului pe întinderea cerului.” Și Dumnezeu a creat peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor, și orice pasăre înaripată după soiul ei; și Dumnezeu a văzut că ereu bune. Și Dumnezeu le-a binecuvântat zicând: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor și să se înmulțească și păsările pe pământ.” Și a fost seară și a fost dimineață , a fost ziua a cincea.

Cartea Zohar descrie că fiecare zi este ridicarea lui „Eihlot” (locuinței cerești), ridicarea golului (dorința). Pe măsură ce proprietățile egoiste ale sufletului sunt corectate cu altruism, ele sunt umplute treptat cu Lumina de Sus (Lumina Superioară). Oamenii care au experimentat moartea clinică, au simțit în parte Lumina de Sus și mai târziu au o senzație specială, magică, cerească de pace și bucurie. Această umplere treptată a spațiilor goale duce sufletele către starea de corecție finală și perfecțiune. La același lucru conduce și narațiunea Torei : nu există nicio separație de timp și toate evenimentele sunt conectate numai prin relația cauză-efect. Vom vedea că omul a fost creat în a șasea zi și a existat doar câteva ore înaintea comiterii păcatului și a căderii în lumea de jos. Împreună cu el a căzut întreaga lume.

A Șasea Zi

Și Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; ... și Dumnezeu a zis: „....și stăpâniți peste peștii mării, peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.

Ce înseamnă „după Chipul Lui”? În Tora „după Chipul Lui” este scris „*Be Telem Elokim Bara*”, *Telem* (imagine) semnifică o parte a *Bina* care descinde din Bina în suflet și comunică sufletului proprietățile Creatorului. Cu alte cuvinte, *Parțuf Bina* reprezintă instrumentul Guvernării Superioare (de Sus) care comandă toate sufletele, drumurile lor și ordinea corectării. Tot ceea ce se întâmplă cu noi are origine în *Bina*. *Malhut* este colectarea tuturor sufletelor care au nevoie de corecție. Pentru a corecta-o pe *Malhut* se emite un instrument special din *Bina*. El penetrează *Malhut* și îi permite acesteia să corecteze. Acest sistem de autoajutorare, pe care *Malhut* a fiecărui suflet îl primește de sus se numește „*Telem*”-imagine. Prin acesta noi înțelegem o sumă de proprietăți, adică imaginea Creatorului.

Fără a avea informația despre programul Creației și fără a simți Lumea Spirituală, noi nu știm cum să ne comportăm, ce pași să facem. Suntem incapabili să înțelegem ce ne este necesar. Pentru noi să avem aceste înțelegeri necesare pentru a avansa, gradul superior *Bina* trebuie să ne învețe ce avem de făcut. Aceasta este ceea ce *Telem* (instrumentul auxiliar care coboară din ea) face în interiorul nostru. El se autoimplantează în sufletul nostru și convoacă tot felul de corecții necesare. Pentru asta se spune că *Telem* ne ajută să ne ridicăm în Uman.

În a șaptea zi omul a urcat din ce în ce mai sus. El a realizat corecții în el însuși de șase ori. *Hesed, Gvura, Tiferet, Nețah, Hod, Yesod*. Aceste șase corecții consecutive sunt numite șase zile sau șase mii de ani de Creație. Ultima *Sfira* (*Malhut*) nu este capabilă să se corecteze pe ea însăși. În orice caz, după acumularea proprietăților celorlalte șase *Sfirot* anterioare, *Malhut* este capabilă să le primească. De aceea, esența celei de a șaptea zi este că tot ceea ce a fost acumulat și creat pe parcursul celor șase zile să intre în *Malhut*. Sâmbăta este considerată a fi o zi specială, pentru că în această stare, sufletele sunt umplute cu Lumina de Sus. Singura condiție este „să nu împiedici” acest proces, simbolic exprimat în legile Șabatului (Sâmbetei).

Întrebare : Este vreo conexiune între cele șapte zile ale Creației și ani în cronologia spirituală?

Da, există o astfel de conexiune. Pentru omenire, aceste șapte zile ale Creației trec ca șase mii de ani. Șase mii de ani sunt echivalentul celor șase zile ale săptămânii în timpul cărora omenirea se corectează pe ea însăși, întâi inconștient și mai târziu conștient prin propria ei muncă. Eventual, omenirea ajunge la al șaptelea mileniu, sau la ziua a șaptea de sâmbătă. Aceasta este starea în care Lumina Superioară Infinită a plăcerii și abundenței umple proprietățile corectate ale omenirii.

Întrebare : Numărul „șapte” are vreun înțeles secret?

Sistemul care guvernează lumea noastră este constituit din șapte părți. În lumea noastră avem multe diviziuni ale lui 7 sau 70 : șaptezeci de națiuni ale lumii, șapte zile ale săptămânii, sufletul omenesc are șaptezeci de părți, viața omului este considerată a fi de șaptezeci de ani etc. Întregul drum al omenirii este de șase zile-6000 de ani de corecție. Corecția conștientă comună a început în anul 1955 (5755). În timpul rămas până la anul 6000 noi, întreaga omenire, trebuie să ne corectăm pe noi înșine și mai târziu, în al șaptelea mileniu să primim o recompensă câștigată și binemeritată.

Întrebare : Putem noi să influențăm aceste procese, să „comasăm” timpul și să scurtăm drumul nostru către scopul creației?

Singurul lucru pe care îl putem face este să accelerăm procesul lung de șapte mii de ani fixat nouă de Sus. Acei care pot apropia acest proces individual, intră în Lumea Superioară și în realitatea perfectă mai devreme. De asemenea, calea adevărată a corecției (dacă o faci conștiincios, aplicând propriile eforturi) este simțită ca o reflectare sau ca un îndemn, romantic mai degrabă decât o lovitură constantă a sorții.

Noi studiem structura și funcționarea întregii existențe pentru a fi capabili să înțelegem clar cum să intervenim și să modificăm acest proces. În general, omul nu poate să exercite influență directă asupra rădăcinii (originii). El există la cel mai de jos nivel ca o derivată a Superiorului. Dar, prin corectarea noastră proprie și devenind similari rădăcinii noastre, suntem capabili să ne schimbăm senzațiile interioare la ceea ce primim de Sus. În locul loviturilor sorții, problemelor constante și a dificultăților zilnice, începem să experimentăm fericirea, pacea, perfecțiunea și cunoașterea completă. Creatorul ne-a pus în această lume și de aceea putem, folosind Cabala, înțelepciunea Lumii Superioare, să începem să funcționăm peste destinul nostru.

Din fericire, timpul lucrează în favoarea noastră. Timpul interiorului-spiritual și exteriorului-fizic, eliberare a întregii umanități, se apropie, după cum scrie în „Prefața cărții Zohar”. Așa cum omul nu poate trăi în această lume fără să o cunoască,

la fel și sufletul omului după moartea trupului său nu poate să existe în Lumea Spirituală fără a primi înainte câteva cunoștințe despre ea. De aceea cunoașterea Cabalei garantează o existență confortabilă în lumea noastră și susține o existență perfectă în lumea următoare.

Capitolul 3. Noah (Noe) a mers în fața Atotputernicului

Lumea noastră există și este susținută de mici scântei ale Luminii Spirituale care au pătruns prin granița Lumii Spirituale și au alunecat în lumea noastră. Acum, imaginați-vă Lumea Spirituală care conține întreaga Lumină de milioane și milioane de ori mai mare decât aceste scântei, conținând toate plăcerile lumii noastre. Această plăcere existentă acolo include senzațiile de eternitate, de libertate și umplere completă.

Acesta este motivul pentru care am primit Tora. Tora este o colecție de reguli care guvernează lumea. Este descrierea legilor Creației. Sunt Legile Spirituale. Ele reunesec o rețea care se întinde între toate lumile și guvernează peste ele. La început a fost creată o singură rețea. Mai târziu, materia grosieră s-a format în ea. Materia subtilă este *Lumea Spirituală* iar cea grosieră este numită *lumea noastră*.

Tora a fost scrisă de Moșe (Moise), un Cabalist. Tora descrie legile lumilor. Dar, o face atât de alegoric, în limbaj pământesc, încât ni se pare că Tora este o narațiune istorică. Dar Ea ne vorbește într-adevăr despre istorie? Creatorul a creat o creatură numită Adam și i-a dat acesteia capacitatea să evolueze. Ca rezultat al evoluției sale (la al zecilea grad) a fost nevoie de implantarea proprietății de Bina (influență, dăruire, iertare) în creatură. Altfel, creatura s-ar autodistrage. Zece generații (zece Sfirot) îl separă pe Adam de Noah(Noe) : Adam, Set, Enoh, Kenan. Mahalalel, Iared, Enoh, Metusala, Lameh și Noah. Iată cum povestește Tora evenimentele care au urmat :

CAPITOLUL NOAH (NOE)

I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și s-a mâhnit în inima Lui. Și Domnul a zis: „ Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târătoare, și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut.”

Dar Noah a căpătat milă în ochii Domnului. Iată care sunt urmașii lui Noah. Noah era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui; Noah a umblat cu Dumnezeu. Și Noah a născut trei fii: Sem, Ham, și Iafet.

Și pământul era stricat în fața lui Dumnezeu, și pământul era plin de violență. Și Dumnezeu a văzut pământul și pământul era stricat ; căci orice făptură își stricase calea pe pământ. Atunci Dumnezeu a zis lui Noah : „sfârșitul oricărei făpturi e hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc odată cu pământul.

Fă-ți o corabie din lemn de gofer; corabia aceasta s-o împarți în cămăruțe, și s-o tencuiești cu smoală....Și iată că Eu am să fac să vină un potop de ape pe pământ ca să nimicească orice făptură de sub cer, care are suflare de viață; tot ce este pe pământ va pieri”.

Ce este Noah? Ce este arca? Niciun cuvânt nu poate exprima profunzimea unei senzații ca în dezvoltarea Lumii Superioare în cartea Zohar. Tora, prin contrast, descrie secretele și măreția Existenței în cuvinte simple și povestiri care par niște descrieri istorice. Aceasta ne derutează complet și ne împiedică să ne concentrăm asupra înțelegerii autentice a structurii multistratificate a universului. Mai mult, dacă ne vom referi la evenimentele descrise în Tora într-o manieră superficială, o vom trage în jos la nivelul pământesc. Tora își va pierde astfel întreaga valoare de furnizare a instrucțiunilor de intrare în Lumea Superioară.

Dar dacă te apropii de cărțile Cabaliste corect, vei descoperi cele mai adânci straturi ale Existenței. Te vei regăsi deasupra timpului și spațiului acestei lumi, și vei înțelege ce a avut în minte autorul Torei, Creatorul. Acest capitol spune că „**orice faptură își stricase calea pe pământ**”. Ni se aplică nouă asta de obicei? Răspunsul este că da, asta se aplică tuturor generațiilor. Acesta este un proces în desfășurare în fiecare din noi.

Tora nu vorbește despre evenimente care s-au întâmplat la un anumit punct în istoria omenirii. Tora explică faptul că aceasta este condiția umană. Aceasta este starea în care omul vede toate dorințele lui animalice și vrea să le „sorteze” prin discernământ, care dorință este a lui personală, care dorință îl poate ajuta în progresul lui spiritual și care dorință trebuie să o înăbușe.

NOAH – PROPRIETATE DE INFLUENȚĂ ÎNTR-UN OM

Dorințele noastre spirituale sunt în interiorul nostru dar, sunt complet suprimate de toate celelalte dorințe. Noi suntem născuți și trăim într-o societate care ne dictează toate dorințele prin reclamă. Astăzi asta este ca o plagă înfiorătoare. Suntem permanent subiectul unui asalt intelectual și emoțional. Aceasta este pentru că Creatorul a creat amândouă forțele, una împotriva celeilalte. Cu cât oportunitățile omului pentru dezvoltare și înălțare spirituală sunt mai mari, cu atât mai puternice sunt forțele opuse acestui proces care îl frânează. Aceste forțe sunt necesare în munca noastră spirituală pentru a ne analiza și realiza proprietățile noastre.

Inițial, omul are o singură forță numită „punctul din inimă”. Acesta este centrul dorințelor noastre de conexiune cu Creatorul. Totuși, acest punct este complet suprimat de toate celelalte dorințe și face ca lumea înconjurătoare să-l împingă pe om. Este necesar să se extragă din toate aceste forțe și dorințe care există în om numai una, cea mai personală și importantă

dorință. Dorința noastră personală este orientată numai în sus. Sufletul este singurul aspect personal al omului, iar toate celelalte sunt aspecte corporale și absolut străine. Numai dorința autentică și pură este numită „Noah în interiorul omului”.

Omul completează evoluția Creației. Este știut că cea mai pură creație este cea făcută prima. Dar omul, el este cea mai grosolană creatură din tot ceea ce există pe lume. Dar când omul ajunge să-și facă ecranul cel mai puternic, antiegoist, și împinge Lumina afară, mai târziu el va primi înapoi această Lumină, în interiorul său, și va atinge cel mai înalt nivel al întregii Creații de pe lume. Acesta este secretul „*Telem Elokim*” (imaginea lui Dumnezeu). Prin primirea celei mai puternice dorințe și prin construirea unui ecran corespunzător omul ajunge la nivelul maxim. Când ecranul unui astfel de grad se sparge, vasele împrăștiate (Kelim-dorințe) cad și mai jos cât celelalte. „*Telem Elokim*” reprezintă *Bina*, dorința de influență.

O parte din „*Telem Elokim*” există în interiorul nostru, de aceea noi putem înțelege, măcar puțin, ce este influența și ce este Creatorul. De aceea omul are dreptul să aleagă. Dacă ne aducem pe noi înșine în corespondență corectă cu Creatorul, vom fi în stare să ne folosim de egoismul nostru pentru a influența, iar prin asta să-l facem să crească și să avanseze.

Dar, dacă vrem să ne folosim de plăcerea primită de la Creator în mod egoist, vom cădea mai jos decât toți ceilalți. „*Telem Elokim*” este puterea dată nouă de Sus ca să ne putem folosi corect egoismul. Nicio altă creatură nu a primit ceva asemănător.

Și frica de tine și spaima de tine va fi peste fiecare animal de pe pământ și peste fiecare zburătoare din cer, și peste toate ce mișună pe pământ, și peste toți peștii din mare...

În natură, cel tânăr simte umilință și teamă față de cel bătrân. Când omul a păcătuit cu Pomul Cunoașterii, nivelul înalt de Lumină pe care îl avusese înainte a dispărut. Ceea ce a rămas a fost numai o dorință golită, cea mai mare dorință creată pe pământ. Apoi, omul s-a simțit cea mai josnică creatură de pe pământ. „*Telem Elokim*” este parte din noi care seamănă cu proprietatea *Bina* – influență. Această parte ne permite să-L înțelegem pe Creator și proprietățile Sale. Alegând corect și restricționându-ne dorințele, putem lucra pentru influență. „*Telem Elokim*” este puterea influenței pe care Creatorul ne-a dat-o exclusiv nouă.

POTOPUL

De obicei, apa înseamnă purificarea mediului, Lumina de *Hasadim* (a iertării). Dar aici, fluxul puternic de apă înconjoară omul, inundă și devine mortal. Ce sunt aceste forțe care scot afară apele și aduc cu ele moarte? Când din exteriorul nostru, vin tot felul de gânduri și dorințe conflictuale și ne copleșesc, ele devin ca un Potop. Deși Potopul seamănă cu o forță nemiloasă care distruge totul, forța lui imensă purifică prin neîndurare.

Dar, ne purifică numai dacă facem și noi ca Noah, ridicăm o arcă în jurul nostru. Noah reprezintă omul care a căzut într-o stare în care apele grele ale Potopului încearcă să-l abată de la drumul său. Dacă omul conviețuiește continuu cu forțe și intenții străine, ele se vor transforma în Potop și el nu va fi capabil să scape din el. Va fi permanent bombardat cu dorințe mortale de cei din jurul său dictându-i ce are de făcut.

Unii imploră bani, alții vor putere și faimă, etc...Totul în jurul nostru este impregnat cu dorințele altora. Numai un singur lucru poate salva sufletul omului : o conexiune și mai adâncă cu scopul Creației. Trebuie să ne construim un înveliș înconjurător, un ecran în jurul nostru. Acest ecran ne va proteja de obstacolele exterioare care tind să ne distragă, ne seduc sau ne înspăimântă. Dacă nu ne putem construi scutul protector care să ne protejeze de toate această nebunie inutilă a acestei lumi, nu vom fi capabili să progresăm spiritual. Arca reprezintă ecranul protector, este forța de protecție pe care și-o construiește omul însuși. Acela care păstrează scopul Creației nu poate fi expus nici unei alte influențe. Arca este una din multe alte acțiuni pe care trebuie să o facem dacă vrem să avansăm spiritual.

OMUL DEVINE PUȚIN MAI BUN - PUȚIN MAI BUNĂ DEVINE LUMEA

Noah este următorul *om* după Adam. El a început întreaga călătorie pe Pământ. În ebraică *pământ* se spune „*Ereț*”, și reprezintă *dorința noastră internă* „*Rațon*”. Cineva nu se poate imbarca pentru călătoria lui pe *Pământ* (să transforme ceva intern) fără să-și asigure întâi puterea, suportul și sistemul intern care să-l elibereze pe om de orice obstacol extern. Prin arcă se înțelege că Noah (Noah reprezintă gradul spiritual la care a ajuns acest suflet) a ales să continue să progreseze spre scop.

Întreaga lume există în interiorul sufletului nostru. Reprezentările întregii existențe și rădăcina lumii sunt în interiorul său. Noi existăm la cel mai înalt nivel al lumii noastre, și asta înseamnă că sufletul nostru include toate fazele de neînsuflețit,

vegetal și însuflețit.

Întreaga lume se schimbă în concordanță cu noi : noi devenim încet, încet mai buni – lumea devine încet, încet mai bună. Prin urcare, adică prin autocorectarea noastră prin depășirea obstacolelor, noi ridicăm întreaga natură împreună cu noi. În acest capitol, exemplul lui Noah ne arată cum trebuie să ne comportăm când ne regăsim pe noi înșine într-un mediu specific sau în fața obstacolelor. Într-o astfel de stare, trebuie să luăm părțile deja corectate ale sufletului nostru (însuflețit, vegetal și neînsuflețit – adică ceea ce se chiamă „*masculin și feminin al tuturor vietăților*”) și să ne construim propria arcă. Aceasta este scutul înconjurător care ne va proteja de toate obstacolele externe. Acest scut trebuie să fie absolut altruist. Dacă nu avem nevoie de nimic, dacă suntem complet indiferenți la tot în afară de scopul Creației, atunci nimic din jur nu ne poate face rău. Dacă suntem conectați la scopul Creației, pur și simplu ne ridicăm peste toate obstacolele atât de mult încât încetăm să le mai simțim. Nu ne mai pot afecta sau altera drumul.

Creatorul ne învață de Sus cum să ne construim scutul protector. Este scris că Noah a intrat în acest scut iar Creatorul „a închis ușa în urma lui”. Forțe enorme de impurități și încălcări îl separă pe Noah de Creator. Noah trebuie să lucreze împotriva lor tot timpul și astfel să corecteze toate aceste forțe opuse în timpul pasului următor – Potopul. Aceasta este esența avansării noastre.

Este necesar ca omul să încerce să se izoleze pe el însuși, să-și limiteze singur influențele externe. Asta înseamnă să-și facă arcă. Trebuie să ne autoexaminăm puțin; să străpungem toate forțele opuse ale acestei lumi și să încercăm să nu interacționăm cu acest mediu ostil. Trebuie să o facem în măsura în care să suportăm ceva în interiorul nostru care va declanșa ulterior dezvoltarea *Umanului*. Prin „Uman” înțelegem forțele care ne ajută să ajungem la Creator. Atunci toate forțele care vor să ne înece sunt treptat corectate, corecția lor permițându-ne să atingem scopul Creației. Dar, sub nicio circumstanță nu trebuie să interpretăm nicio influență ca fiind negativă. Din contră, omul trebuie să înțeleagă că totul este necesar și ca mijloc de dorit pentru atingerea scopului.

De aceea, forțele care emerg ca obstacole nu sunt într-adevar nocive. Din contră omul trebuie să simtă în ele chemarea Creatorului de a le folosi pentru următorul pas în corecția spirituală. După toate acestea vom fi capabili să pașim pe un pământ nou. Acest pământ va fi purificat pentru noi iar noi ne vom uita la el în mod diferit. Apoi, într-adevar, vom fi capabili să continuăm ascensiunea și maturizarea noastră spirituală.

CÂND NOAH IESE ÎN AFARA ARCEI, CREATORUL FACE UN LEGĂMÂNT CU EL

Noah rămâne în arcă până când pământul, care reprezintă toate dorințele („Ereț” - pământ de la cuvântul „Rațon” - dorință) sunt complet scufundate în ape și înecate, însemnând în Lumină de *Hasadim* (în Cabala apa înseamnă Lumina de *Hasadim* purificatoare). Până când restul de dorințe sunt suficient purificate, Noah rămâne în arcă pentru a le putea folosi corect, fiindcă ele erau numai pentru satisfacerea dorinței sale interioare. Cum s-a întâmplat? Întâi, Noah și-a despărțit dorințele proprii de cele ale celorlalți dezvoltându-și dorința arzătoare pentru spiritual ca singură forță conducătoare. Apoi a revenit la dorințele rămase, acțiuni ale acestei lumi, și a început să le folosească pentru avansarea spirituală.

Când Noah iese din arcă, Creatorul îi propune un legământ, adică o conectare, o uniune cu El. De ce a fost oferit acest Legământ? Scopul a fost să primească putere de la Creator și să înceapă să trăiască. Adică, Noah trebuie să folosească primirea acestor dorințe înnoite, noua suprafață de uscat ieșită de sub ape, și să cultive următoarele lui stări în partea de sus a lor. Noah a efectuat corecția (ceea ce înseamnă că și-a ținut sub control toate forțele lui interioare), drept rezultat, i s-a convenit să aibă pământul apărut de sub ape. Pământul care în prealabil fusese blestemat de Creator, acum rodește și are viață și aduce omul, treptat, către corecție, către scopul Creației.

PENTRU A OBTINE FERICIREA NECONDIȚIONATĂ DORINȚA TREBUIE SĂ FIE ÎN CREȘTERE NU ÎN DESCREȘTERE

Trebuie să înțelegem că totul în jurul nostru a fost creat numai și numai din pură necesitate pentru adeziunea noastră spirituală la Creator. Nimic nu a fost creat în van sau pentru un alt scop. Prin urmare singura provocare este folosirea înțeleaptă a tot ceea ce există în jurul și în interiorul nostru, în beneficiul adevăratului și al eternului scop autentic. Scopul, el însuși, trebuie de asemenea clarificat : Este într-adevăr, adevărat și etern? Ce este de fapt acest scop? Toate dorințele interioare și plăcerile înconjurătoare nu au fost create degeaba. Prin urmare, sub nicio formă, omul pur și simplu nu va putea să disprețuiască ceva.

Începătorii se întreabă adesea : „Să ne izolăm, să întoarcem spatele la tot, să închidem televizorul, să nu mai citim ziarele, să nu mai ascultăm radio?” În niciun caz! Aceste limitări coercitive nu vor aduce niciun rezultat. Cel mai bun remediu este să

te luminezi, ia cărți și începe să te „dușezi” tu însuși cu această apă pură, această *Lumină de Hasadim*. Ca rezultat al unui studiu corect această Lumină purificatoare va coborî peste om din afară și-l va umple dinăuntru. Dintre toate dorințele noastre această Lumină va indica pe cea numită „Noah”, cea care are aspirația specifică pentru adevăratul Scop. În consecință, acele dorințe și forțe care mai întâi sunt scufundate în apă, ținute acolo o vreme, purificate și numai după aceea pot fi folosite.

Noah este la fel ca toți ceilalți, nu se izolează pe el însuși înainte de Potop. Ce înseamnă Potop? Înseamnă trezirea omului, prin studiul intens al Cabalei, în el însuși, a puterii de care are nevoie. Când această forță acționează asupra noastră cu întreaga ei putere ne obligă să intrăm în starea numită „arcă”. Pentru acest motiv există o perioadă când omul renunță la toate la toate dorințele lui și trece printr-o perioadă de izolare pentru că simte nevoia să fie singur (după cum scrie și în acest capitol din Tora). Mai târziu, el atrage dorințele rămase și le folosește deoarece fără ele nu poate înainta. Egoismul, puterea de a primi plăcere este singura forță conducătoare fiindcă este singurul lucru cu care am fost înzestrați de Creator. Într-adevăr, marii Cabaliști au fugit de mulțime izolându-se sau ascunzându-se. Dar ei au făcut asta pentru un scop precis, doar când au ajuns la nivele spirituale foarte ridicate. Numai după ce și-a completat corecția, drumul vieții lui, misiunea lui pe acest pământ, se retrage în izolare, urmând să absoarbă complet lumea exterioară în starea specifică de izolare. Mai târziu, el se întoarce și oferă o nouă metodă de obținere a spiritualității, pentru o nouă generație sau pentru generațiile următoare.

De aceea, orice restricții sau renunțări coercitive nu vin în discuție. Prin aprofundarea corectă a studiului Cabalei (legilor existenței, Creatorului), și „dușarea” noastră cu cantități imense de Lumină Superioară izvorâtă din studiul făcut de-a lungul săptămânilor și lunilor vom putea să ne separăm dorințele noastre. Vom înțelege cum putem acționa peste aceste dorințe și forțe, cum să lucrăm cu ele; vom înțelege care poate fi balanța corectă între ele și care dorință este numită „Noah”. Omul trebuie să ajungă la nivelul care să-i permită să trăiască atât în lumea noastră cât și în celelalte lumi simultan. El trebuie să simtă toată Existența înconjurătoare în același fel în care simte și această lume a noastră. Pentru cei din jur, acest lucru nu se bagă de seamă, iar sarcina noastră este să spargem găoacea noastră interioară, care ne împiedică să ne vedem prezentul sau viitorul, să înțelegem cine suntem, de ce ne-am născut și unde ne ducem după moarte.

Scopul Creației este ca omul să iasă din această coaja micuța și să descopere întreaga Sferă a Existenței. Dar, problema este că omul poate studia cu mintea lui, cu logica sau prin cunoașterea senzitivă a lumii noastre. Se întâmplă că putem să nu știm nimic despre Lumea Spirituală, dar să trăim în ea, fiindcă nu o simțim. Simt cald, frig, lumină, obiecte care mă înconjoară, lume, forțe; de fapt, mă simt pe mine însumi. Dar, nu mă simt pe mine însumi în relație cu Lumile Spirituale și cu tot ce este în interiorul lor, și nici cum mă influențează acestea.

Și acum , să deschidem Cartea Zohar, capitolul Noah. Asemenea Torei, Zohar este împărțit în capitole și, deși limbajul Zoharului diferă de limbajul Torei, aceste două Cărți nemuritoare vorbesc despre același scop – înălțarea omului la nivelul Creatorului pentru a obține plăcerea eternă, absolută.

CARTEA ZOHAR – CAPITOLUL NOAH

38.Pâna când Adam a păcătuیت nu a avut nimic din această lume. Adică nu a avut Kelim(vase) de niciun fel pentru a primi Lumina de Hohma.

308. Strugurii – înseamnă Lumina de Hohma. Dacă Lumina de Hohma este primită fără ecran omul se îmbată; adică își pierde abilitățile de a primi pentru plăcerea de a dăruī.

Și când Lumina de Hohma este primită învăluită în Lumina de Hasadim, vinul aduce bucuria primirii Luminii de Hohma pentru plăcerea dăruirii.

327.Avraam, Ițac, Iacov și toți profeții au încercat din fructul Pomului Cunoasterii a Binelui și a Răului și cu toate acestea au rămas în viață.

Este știut că Pomul – Pomul Cunoasterii Binelui și Răului – aduce moarte: cel care va gusta din fructele lui, moare de otrava din ele.

Noi vom clarifica faptul că Pomul Cunoaștrii Binelui și Răului este Nukva de Zeir Anpin care trebuie întotdeauna să fie conectată cu restul de Sfirot (ceilalți pomi din grădină). Numai atunci poate omul să guste din fructele lui și să primească plăcerea din cunoaștere. De aceea Abraham, Ițac și Iacov și toți profeții pot fără dureri să mănânce fructele Pomului Cunoașterii Binelui și Răului.

Dar pentru aceia care nu au conectată Nukva la Zeir Anpin, un soț, și se bucură exclusiv pentru ea însăși, ea se schimbă în îngerul morții. Și de aceea este spus că ziua în care el mănâncă din Nukva însăși, el se separă de Creator de Sfîntenia Lui și este condamnat la moarte.

Nu este nevoie să condamni omul la moarte. Dispariția Luminii – este moartea însăși. Tora nu condamnă pentru păcat. Moartea spirituală este pierderea conexiunii cu Creatorul. Putem încă să atingem un astfel de nivel cât încă trăim în aceasta lume.

Acela care nu a avut niciodată conexiunea cu Creatorul nu simte această pierdere. Existând sub linia de separație a *Mahsomului* (graniță, separația între Lumea Spirituală și această lume) nu percepem spiritualul și de aceea, nu suntem considerați morți. Numai omul care știe că a fost viu și a simțit Lumina Creatorului, dar mai târziu a încetat să-L mai perceapă, numai acela poate fi numit mort. Dacă cineva este în această stare, numai el însuși și-o poate determina și își poate pronunța singur propria moarte spirituală. În această condiție, el regretă ce s-a întâmplat și suferă o durere imensă, care ea însăși devine forța capabilă să-l readucă înapoi la viață, chiar și la un grad spiritual mai înalt.

Fără să-și simtă moartea spirituală, omul nu poate simți viața. Nu există niciun om drept care să nu fi păcătuit în timp ce făcea bine. Păcatul întotdeauna anticipează Porunca. Și când cineva realizează întregul rău simțindu-și propria moarte spirituală, el atunci se întoarce spre Creator și cere să-i fie acordată viața.

Capitolul 4. Limbajul Cabalei

Folosind numai câteva texte din Pentateuch ca exemple, am demonstrat cum Cabala scoate la lumină înțelesul secret al Bibliei. Înțelesul rămâne secret doar până când omul se angajează în studiul Cabalei, în procesul în care dezgropă toate aceste înțelesurile secrete.

Voi deja aveți câteva idei despre „limbajul ramurilor” folosit de Cabaliști. Știm că Lumile de Sus sunt paralele între ele, și tot ceea ce există în Lumea Superioară, coboară într-a noastră. Toate evenimentele sunt concepute în Lumea Superioară și, mai târziu, descind în lumea noastră. De notat că, toate puterile descendente și toate semnalele marchează un obiect corespondent al acestei lumi, în manieră foarte precisă. Nu există un singur obiect, sau un singur fenomen în această lume care să nu rezulte din Lumea Superioară.

Să definim câțiva termeni esențiali în Cabala :

-**Lumina**-plăcerea care umple creatura.

-**Locul**-intenția primită de creatură; acesta este „*locul*” pentru toată *plăcerea-lumina* din ea.

-**Mișcarea**-fiecare reînoire de calități se numeste mișcare în spiritualitate, pentru că se separă pe ea însăși (calitatea), de forma anterioară, și primește un nume specific, nou. Această parte asemănătoare a obiectului material din care se desprinde, se urnește și se deplasează din locul anterior.

-**Nume**- este o explicație a modului cum Lumina, la care se referă numele, poate fi obținută. Cu alte cuvinte, un nume al unui grad spiritual se referă la metodele și căile de obținere a acestui grad.

SEMNE DE LA CREATOR

În Tora (Pentateuch), Moise (Moșe) explică știința obținerii Lumii de Sus. Încă este virtual imposibil pentru noi să

mergem dincolo de numeroasele și variatele detalii ancestrale și istorice descrise acolo. Suntem incapabili să vedem ceva mai profund de aceste povestioare, să simțim secretele pe care Cabala le declară ascunse acolo. Omul poate căuta codurile din Biblie și să descopere tot felul de interdependențe acolo. Sunt milioane de diverse conexiuni între oricare din părțile Torei pentru ca fiecare parte este conectată cu toate celelalte. Oamenii au numărat literele, cuvintele, expresiile, bucațile de text și câte și mai câte. Recent, folosind tehnologia computerizată, o muncă imensă a fost făcută în investigarea structurii interioare a Torei, tipurile de litere și părțile lor. Până la urmă, omul nu au obținut nimic din asta, fiindcă îi lipsește înțelesul a ceea ce stă în spatele fiecărui simbol, punct și curbă a literei, sau combinația, sau anumite transferuri ale cuvintelor.

Tora, în original arată ca un singur cuvânt fără spații. Mai târziu, acest singur cuvânt a fost împărțit în cuvinte. La rândul lor ele sunt împărțite în litere și literele în elemente. Ca rezultat, noi venim să analizăm o literă : un punct și o linie care iese din el. Punctul negru pe fundal se referă la sursa luminii adică, la lumina emanată din el. Dacă Lumina descinde de sus în jos, de la Creator spre creatură, atunci o linie verticală simbolizează asta. O linie orizontală simbolizează că Forța Superioară privește întreaga existență.

Practic, literele constituie toate informațiile emise către noi de la Creator. Toate combinațiile posibile de linii și puncte depind numai de aceste două semnale trimise nouă:

- semnalul personal pe care Creatorul îl trimite omului : o linie dreaptă;
- semnalul general pe care Creatorul îl trimite omului : o linie orizontală;
- diferite stări între acestea două.

În acest fel toate semnalele au creat un cod, o corelație între om și Creator. Notabil este că, în fiecare moment ele pot arăta diferit, pentru că, în fiecare moment starea fiecărui suflet arată altfel.

Dacă un om primește instrucțiuni corecte în reținerea Torei, atunci, uitându-se la aceste simboluri, la fiecare din combinațiile lor, el își vede starea trecută, prezentă și viitoare. Dar pentru a vedea asta, nu este de ajuns să citească pur și simplu textul. Cheia citirii corecte a Torei, ca instrucțiune pentru întreaga Lume Spirituală, este *Cartea Zohar*. ”Zohar” înseamnă strălucire. Ea conține comentariile celor cinci părți ale Torei și explică ceea ce este ascuns în textul lui Moise.

Cartea Zohar descrie toate proprietățile și combinațiile dintre Lumină și Kli (Vas). Cărțile Cabaliste ne pot spune ce înseamnă fiecare element al literei. Fiecare literă reprezintă o stare certă. De exemplu starea mea azi în acest moment: sunt

obosit, simt ceva, am câteva gânduri care se manifesta într-un anume fel la nivelul animal; sunt bolnav sau sănătos; sunt mai mult sau mai puțin într-o stare de urcare spirituală, etc. Dacă examinez și descriu toate astea voi fi în stare să exprim totul folosind un anume simbol. Acest simbol se numește literă.

LITERE NEGRE PE FOND ALB

Lumina în Lumi trebuie să aibă o limită de propagare. Dar pentru a putea descrie acțiunile Luminii, trebuie să existe două forțe, cea care atrage și cea care restricționează Lumina. Aceste două forțe trebuie să acționeze simultan. În mod similar, numai restricția permite primirea oricărei senzații date să pătrundă prin simțurile noastre. Aceasta pentru că, suprafața unui obiect (sunet, lumină sau orice fel de undă) se ciocnește cu organul nostru de percepție, propagarea lui se restricționează și ne permite nouă să-l simțim.

Fondul alb e simplu. Aceasta este Lumina care este invariabilă și de aceea imperceptibilă pentru noi. Oricum, capacitatea noastră de diferențiere există, numai dacă restricționăm propagarea acestei Lumini albe. Diferitele tipuri sau nivele ale restricției ei sunt numite litere. Pentru asta noi vedem patru granițe împotriva fondului alb și obținem numai patru restricții.

Privitor la diverse limbi – ebraică, rusă, lituaniană, nu contează care, orice literă conține lumină neagră (partea încă necorectată) și spațiul alb pe care este scrisă. Litera este construită pe contrastul dintre negru și alb.

De aceea o literă exprimă măsura în care proprietățile Creatorului diferă de proprietățile creaturii în conștiința noastră. Proprietățile Creatorului sunt albul absolut și incomprehensibil pentru noi. În contrast, noi rânduim și exprimăm proprietățile creaturii în relația cu Creatorul, în funcție de felul în care ne simțim noi înșine în relația cu El. Această relație este ceea ce comprimă literele, simbolurile și, la fel de bine comprehensiunea noastră. În consecință, este singurul înțeles al percepției noastre proprii, a dependenței noastre, și a deosebirii de Lumina Înconjurătoare. Suntem incapabili să simțim starea în care este numai negru (să ne vedem numai pe noi înșine) sau când există numai alb (să-L vedem numai pe Creator). Aruncând o privire mai de aproape, vom realiza că toate sentimentele și senzațiile noastre sunt construite pe contraste, una împotriva celeilalte. Deci, folosind alfabetul existent în orice limbă, putem descrie stările noastre, ascensiunile și căderile.

În general, noi putem rescrie întreaga Cabala în orice altă limbă. Oricum, după obținerea Lumii Infinte, literele dispar, datorită proprietății negre din ele, proprietatea creaturii, devin echivalentele Luminii, proprietatea Creatorului. Dacă Dorința și-

a făcut ecran, acesta va reflecta totul de la el. În ebraică se numește „*Masah*”.

Se ridică o întrebare : dacă dorințele nu dispar, atunci cum putem spune că literele dispar? Literele dispar pentru că o literă este construită prin simțirea diferenței dintre Creator și creatură. Ce înseamnă „dizolvare”? Literele reprezintă informația despre Creator, care devine infintă, totală, completă și de aici încolo, inexprimabilă într-o formă de restricție – în forma unei litere. Cu alte cuvinte, aceasta nu se dizolvă sau dispare, din contră, cunoașterea devine atât de mare, că este imposibil să o descrii sau să o explici prin înțelesul restrâns al limbii, limba însăși e construită pe restricție.

Literele, simbolurile și vorbirea servesc la transferarea cunoașterii spirituale, la obținerea acestora. Fiecare literă a fiecărui alfabet conține înțelesul ei spiritual, pentru că lumea și-a transferat senzațiile ei în cărți. Fiecare senzație, nu numai umană dar chiar și animală la fel de bine, reprezintă o percepție inconștientă a Creatorului. Nimeni nu înțelege asta, dar când în realitate, un poet de exemplu, face niște versuri în care își descrie iubirea pentru o femeie, copil, soare, lumină, sau chiar descriindu-și suferința, el își exprimă impresiile lui de la Lumina care acționează asupra sa, indiferent dacă el vrea sau nu.

Întrebare : Joacă limbajul un rol important în felul în care se transmite informația Cabalistă?

Această întrebare se referă practic la posibilitatea de a transfera noțiuni spirituale și înțelesul lor folosind diferite litere sau cuvinte ale unor limbi diferite. Nu, nu este nicio diferență, poți folosi orice limbă ca să transmiți noțiuni spirituale dacă ele exprimă senzațiile noastre. Ascultă de exemplu, mugetul unei vaci și încearcă să înțelegi ce vrea ea să „spună”. Ce înseamnă limbajul ei? Până una alta, la nivelul animal, acest limbaj exprimă senzația naturii, senzația Creatorului.

Dacă ceea ce simt este Lumina, simțirea Creatorului, și mi se pare că-L percep prin tine, prin altcineva, sau din vreun loc interior, nu are importanță. Uneori e o senzație corectă, pentru că totul, interior și exterior – totul este Creatorul. Totul nu este decât o manifestare a unei forțe generale; această forță este singurul lucru care există în afară de vas-Kli-creatură, și noi nu ne referim decât la ea. Noi toți suntem expresia modului în care Creatorul ne influențează, modului în care noi percepem și simțim pe Creator și reacția noastră la influența Lui. Așa că nu este important ce limbă folosim.

Cartea Zohar e scrisă în aramaică, limba vorbită în Mesopotamia. Cabaliștii au fost liberi să se exprime pe ei înșiși folosind-o. Talmudul Babilonian este de asemenea scris în aramaică, cu toate că, este deja oarecum diferită de aramaica din Cartea Zohar, pentru că a fost o altă perioadă istorică. Simplu, Cabaliștii vremii respective au trăit în Babilon și aramaica era limba vorbită acolo.

Mai târziu, după ce grecii au cucerit Iudeea antică, multe cuvinte grecești au fost înglobate în ebraică. Noi folosim un număr de termeni grecești, nu numai cuvinte dar chiar și definiții. În aceasta situație, cuvintele au fost împrumutate din limba greacă și asta nu a știrbit cu nimic din deplinătatea transferului de informație, a descrierii structurii Lumii Spirituale.

Întrebare : De ce este ebraica limba Cabalei?

Toată Cabala descrie treptele prin care devenim mai apropiați de Craetor, de percepția Lui. Cabaliștii au ales aceasta limbă specială ca să poată comunica unii cu alții. Ei transmit cunoștințele lor în forma unor cuvinte și simboluri din lumea noastră, la fel cum matematicienii lumii noastre exprimă informațiile folosind formule, sau muzicienii cu ajutorul notelor. La fel și Cabalistii, cel care scrie și cel care citește, înțeleg despre ce este vorba, ce sens au aceste cuvinte în Cabala. Cuvântul este un cod care punctează un anume obiect spiritual și starea lui specifică. Citind un cuvânt, un Cabalist poate înțelege ce a exprimat colegul său prin acest cuvânt. El poate înțelege exact ce a avut în minte autorul.

Limbajul, este doar înregistrarea informației emoționale, percepută ca influența Luminii și plăcerii. Noi nu avem nevoie de un limbaj pentru noi înșine în interiorul nostru, pentru asta există sentimente. Cu toate astea, când vrem să transmitem senzațiile altora, trebuie să îmbrăcam senzațiile noastre în ceva pe înțelesul unui alt om căruia vrem să-i transmitem senzațiile noastre. Limbajul îmbracă senzațiile. Și nu are nicio importanță care limbaj este. Pur și simplu Cabaliștii au ales ebraica și au prezentat toate informațiile în această limbă, folosind aramaica – o părticică din limbajul folosit în Mesopotamia.

Cartea Zohar folosește cu ușurință limbi „streine” folosite pe pământul Israelului în vremea când a fost scrisă cartea (greacă. etc). Noi desigur că urmărim exemplul Cabaliștilor și folosim de asemenea această limbă. L-am întrebat pe profesorul meu, Baruh Așlag, aceeași întrebare și el mi-a spus, că orice limbă poate fi adaptată la transmiterea informațiilor spirituale, dar, deoarece Cabaliștii deja au descris totul în ebraică, deja s-a întocmit dicționarul „ramurilor și rădăcinilor”, această limbă este acum baza Cabalei. Ebraica este considerată limbă sacră, pentru că aduce sfințenie, înfățișează proprietățile Creatorului.

Ce vrem noi de fapt să exprimăm? Noi exprimăm senzații umane. Putem folosi limbajul muzicii, luminii sau oricare alt limbaj. Orice ne permite să exprimăm senzații și noțiuni umane, poate fi folosit ca limbaj și ce este important, este procesul de percepție. Putem vorbi despre spiritual folosind orice limbă. Unicitatea limbii ebraice este că prin ea deja ne este dat codul. Dar, dacă va fi vreodată, un cabalist care să fie pe deplin cunoscător al rădăcinilor într-o altă limbă, va putea să facă același lucru folosind această limbă, și va fi la fel de bine.

Forțele care stau în spatele literelor ebraice sunt subtil interconectate. Forma particulară a literelor ebraice exprimă aceste legături. Însă, vom fi capabili să exprimăm aceste corelări la fel de bine și în alte limbi. Forma literelor altor limbi au esența originii lor în aceeași rădăcină ca și literele ebraice, însă ele au fost alterate prin legătura dintre litere în alte scrieri și rădăcinile spirituale sunt diferite.

Întrebare : Cum putem să descriem senzațiile cuiva care senzitiv există în Lumea Infinită?

Cabaliștii nu au nicio posibilitate de descriere a sufletului care există la nivelul Infinitului, pentru că noi înțelegem, acceptăm și simțim toate literele noastre și modul de transmitere a informației numai în interiorul anumitor granițe, nu în Infinit.

Fără granițe nu există nicio senzație. Percepția noastră este construită pe contraste : alb-negru, dulce-amar, bun-rău, plăcut-neplăcut, toate senzațiile noastre conduc la întâlnirea a două forțe opuse. Asemănarea instrumentelor noastre de măsură este în faptul că toate sunt bazate pe rezistență. Ele au întotdeauna un izvor de rezistență în ele și ceea ce este măsurat este rezistența care este echivalentă cu presiunea exercitată asupra lor. Senzațiile noastre de orice fel sunt construite pe o astfel de comparație deoarece aceasta este natura noastră. Dar când omul începe să simtă Infinitul, recepția nelimitată pentru dragostea față de Creator, această limită, ca să spunem așa, dispare. Devin imposibil de descris aceste senzații folosind simboluri pe înțelesul nostru, pentru că toate sunt construite pe contradicții, coliziuni, pe apariția vreunui fel de limită.

Toate literele sunt compuse din elemente negre pe fond alb, însemnând că sunt construite pe contraste, tipărite stânga-dreapta, cu limite și transferabile. Toate literele sunt portretizarea precisă a anumitor puncte, adunate în direcții clare. Fără asta, noi pur și simplu nu știm ce să simțim și cum să simțim. Pentru acest motiv suntem absolut incapabili să descriem existența dincolo de Lumea Infinită și peste ea. Pentru asta nu putem vorbi despre Creatorul Însuși, de fapt, așa cum nu putem vorbi nici acum.

Capitolul 5. Limbajul Muzicii Cabaliste

Senzațiile spirituale pot fi transmise de asemenea și prin limbajul muzicii. Avantajul acestui limbaj este că orice om care nu este bun cunoscător al niciunui alt limbaj Cabalistic, care încă nu vede informații spirituale, poate fi inspirat emoțional, fie și numai puțin, de senzațiile Lumii Spirituale experimentate de Cabalistul care a creat această muzică. Acest fapt este posibil pentru că melodia ajunsă la om îl pătrunde fără să poată opune rezistență, pentru că nu este transformată de gând sau minte, percepție sau analiză. Mai degrabă pătrunde în inimă direct. Fără ca să realizeze asta, omul începe să simtă din interiorul lui însuși acțiuni certe produse de muzică sau de ce e ascuns în ea.

Ce este atât de interesant sau de special în muzica Cabalistă? Este ceea ce simte Cabalistul în Lumea Spirituală. El simte această Lume și manifestarea Creatorului. Această manifestare poate fi exprimată sub formă de poezie, cântece, melodii, etc. - în orice formă de înregistrare a senzațiilor interioare a omului. Cu toate acestea, peste toate limbajele, peste toate formele de transmitere a informațiilor de la om la om, limbajul muzicii este cel mai rapid, cel mai accesibil, cel mai direct și cel care nu necesită niciun fel de explicații. Este construit pe faptul că noi împărtășim sentimente comune, percepții comune datorită faptului că aparținem speciei umane care populează această planetă. Această muzică produce aproximativ același efect asupra unor oameni cu mentalități complet diferite, care nu sunt obișnuiți cu acest fel de muzică.

Când asculți muzică Cabalistă, încercă pur și simplu să o simți direct, deschide-te pentru percepția ei și atunci aceste melodii pot exercita o influență directă asupra ta, pătruzându-te direct. Mai târziu vei vedea și vei simți că, ascultând aceste melodii, fie și sporadic, îți vor da aceleași rezultate ca multe ore de studiu serios al Cabalei. Aceste melodii fac conexiunea între om și Creator. Această conexiune are două componente : dorința (Kli, vas, suflet) și Lumina care îl umple (simțirea Creatorului). Dacă un om, un Cabalist, vrea să-ți arate cum să-L percepi pe Creator, ce dorință are el ca să și-L apropie, auzim muzică tristă. Dacă însă vorbește despre umplerea dorinței lui, atunci percepem o muzică luminoasă, veselă și uneori ca o dorință dulce.

Aproape toate melodiile Cabaliste sunt triste, au o tentă melencolică în ele, iar noi trebuie să realizăm că noi le auzim în acest fel. Trebuie să ținem minte totdeauna că un Cabalist simte aceste melodii pline de entuziasm, măreție și sublim. Este senzația că ceva te ridică și te ține în aer. Melodiile Cabaliste transmit precis această senzație, deci nu trebuie să înțelegem că ei suferă, ci că sunt în admirație, în ascensiune, ca o salvare a conectării cu Creatorul.

Toate melodiile Cabaliste exprimă exact această stare. În timpul în care noi profităm de ascultarea lor trebuie să ne amintim constant că în timp ce facem asta, încercăm să pătrundem informația care ne este transmisă în procesul ascultării, deoarece sunetele conțin de asemenea și o undă pe care auzul și inima noastră nu au fost capabile să o perceapă. Muzica ne afectează „reșimot-urile”, genele informaționale spirituale, din interior. Această undă le dezvoltă. În acest fel, începem să simțim mai mult subtilele straturi spirituale.

Întrebare : Pentru un anume motiv, când ascult muzică Cabalistă mă simt trist. Dar muzica există în scopul de a înălța starea cuiva, nu?

Dacă ai fi existat la nivele descrise de această muzică, te-ai fi contopit cu acest ocean de bunătate, încântare și lumină așa cum face un copil în brațele mamei lui. Și asta, datorită faptului că lumina acestei muzici, venită la tine de departe, îți aduce toate informațiile verigilor care te separă pe tine, de nivelul de unde este emanată această muzică. În aceste sunete tu auzi suferința, dorul vaselor (kelim-suflete) pentru Lumină.

Dar, dacă tu ai să urci din ce în ce mai sus, în loc de melancolie vei simți din ce în ce mai mult tandrețe și fericire prin unirea ta cu Cel Iubit. Muzica este suferința pentru depărtarea dintre tine și Creator, este dorința ta de apropiere. Este ca atunci când tu ești flămând și masa e goală, atunci această foame îți aduce suferință.

Dezvăluie pe Creator – Sursa perfecțiunii, eternității, plăcerii și nu vei mai simți această dorință ca fiind suferință; această revelație îți va arăta ce înseamnă să simți Viața!

Table of Contents

Capitolul 1. Înțelesul secret al Bibliei.....	2
Ce este descris în Tora (Biblie).....	3
Gândirea Creației și Limbajul Cabalei.....	3
Limbajul Ramurilor.....	5
Capitolul 2. Cele șapte zile ale Creației.....	6
Prima Zi.....	10
A doua Zi.....	10
A treia Zi.....	11
A patra Zi.....	12
A cincea Zi.....	13
A Șasea Zi.....	14
Capitolul 3. Noah (Noe) a mers în fața Atotputernicului.....	16
Capitolul Noah (Noe).....	17
Noah – Proprietate de influență într-un om.....	18
Potopul.....	20
Omul devine puțin mai bun - puțin mai bună devine lumea.....	20
Când Noah iese în afara arcei, Creatorul face un legământ cu el.....	22
Pentru a obține fericirea necondiționată dorința trebuie să fie în creștere nu în descreștere.....	22
Cartea Zohar – Capitolul Noah.....	24
Capitolul 4. Limbajul Cabalei.....	26
Semne de la Creator.....	26
Litere negre pe fond alb.....	28
Capitolul 5. Limbajul Muzicii Cabaliste.....	32